

നാമാ! നീയെന്നിക്കഭയമീയുലകിൽ

നീയെൻരെ ജീവനാധാരം

നീ മതി എൻക്ക് നിൻ കൃപ മതിയെ

നിന്നിലെൻ അടിസ്ഥാനം -2

ഹാ! തചിച്ചറിയുക നീ മനമേ നിൻ പരൈ

പ്രാണപ്രിയൻരെ സ്നേഹത്തെ

കത്തായുള്ളാനവന്നെന്നും തൻ കരത്താൽ

കണ്ണനീരെല്ലാം തൃട്ടിം

പാപ ശാപങ്ങളവിലദും പോക്കാൻ

പാപിയെന്ന വിശേഷങ്ങാൻ

അബ്ദാ പിതാവേ! എന്ന വിളിക്കവാൻ

പുത്രത്യം നൽകിയ സ്നേഹം..... -2

ഹാ! തചി...1

നിത്യ സ്നേഹത്താലെന്ന താൻ സ്നേഹിച്ച

നിത്യജീവൻ നൽകിട്ടവാനായ്

എന്നാട്ടിള തൻരെ ദയ വലുതല്ലോ

എൻ പ്രാണതന രക്ഷിച്ച സ്നേഹത്യം.... -2

ഹാ! തചി...1

ആത്മ സ്നേഹിതരെന്ന തള്ളക്കിലും

അപവാദം ചൊല്ലിയെന്നാലും

തള്ളകയില്ലിനി ഉള്ളം അറിയുന്നൊൻ

ഉള്ളംകൈകയിൽ വരച്ച നാമൻ -2

ഹാ! തചി...2

Naathaa ! Neeyenikkabhayameeyulakil
neeyente jeevannaadhaaram
nee mathi enikku nin krupa mathiye
ninnilen atisthaanam

haa! Ruchicchariyuka nee maname nin parane
praanapriyante snehatthe
karunayullonavanennum than karatthaal
kannuneerellaam thutaykkum

paapa shaapangalakhilavum pokkaan
paapiyenne veendetuppaan
abbaa pithaave! Ennu vilikkuvaan
puthrathvam nalkiya sneham.....
haa! Ruchi...1

nithya snehatthaalenne thaan snehicchu
nithyajeevan nalkituvaaanaayu
ennotulla thante daya valuthallo
en praanane rakshicchu sthothram....
haa! Ruchi...1

aathma snehitharenne thallukilum
apavaadam choliyennaalum
thallukayillini ullam ariyunnon
ullamkyyil varaccha naathan
haa! Ruchi...2